

כה:

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

עין משפט
נר מצוה

יד א ב ח"י פרי"ב מהל'
איסורי ביאה הל' ה
ע"י מ"מ סמג לארין קבו
נוש"ע אה"ע סי' כב סעי'
ה בהג"ה:

בזו ג מ"י שם הלכה ד
פתג שם טו"ש"ע שם
טע"י ג טו"ש"ע י"ד ס"י קנג
טע"ף ד:

בזו דהו מ"י פ"יב מה'
ר"ח ה' 1 ח סמג
פ"ין פט טושי"ע י"ד ס'
ק"ג פ"יב ג:

רבינו חננאל

[illegible]

לֹא צִדִּיקָא בִּאשְׁתּוֹ עָמּוּ. לְכֹאדֶּה מוֹקִי לֶה כִּרְ"שׁ דְּלֹאמַר כִּפ' עֲשֶׂה יוֹתִסִּין (קדוּשָׁין דף פ:) בְּזִמָּן שֶׁאֲשַׁמּוּ עַמּוּ יָסֵן עִמָּהן כִּפּוּדִיק שֶׁאֲשַׁמּוּ עִמָּהֶרָא וְאִת' אֲחֵרִי לֹא מוֹקִי לֶה בְּשִׁישׁ עִמָּה מִיּוֹקֶה דְּכִי הֵי גוּלָּה יִשְׂרָאֵל שֶׁרִי לִיּוּדֵי דְּלֹאמַר רַבָּה הֵסֵם בְּנָמ' מִמִּיחֵד אֲלֵס עִם אֲנִישׁ מִיּוֹקֶה שְׂדִידֵת טַעַם יִצְחָה וְאִינֶה מוֹסֵדָה עֲלֶיהָ לִיבֹאֵה יִי"ל לְדָלוֹן לֹא תִּמְיִיחַד מִשְׁעֵה שָׂוִין עִם שׁוֹם יִשְׂרָאֵלִית אֲלֵהּ הֵי: **אִיכָא** בְּיִיחִי אֲשֶׁה הַחֹבֶבֶת בֵּין הָאֲנָשִׁים וְאִשְׁתֵּיהּ הַחֹבֶבֶת

בין הנשים. פ"ה חסונה למלכות ואינה יפה לרבי ירמיה דמקין לה בנקדורה למלכות ולא הכי לא אמרי' אשה כל זמנה עליה אלמלא איכא אשה דקטלי לה ולא יהיב עובד כוכבים עליה דעתיה לביאה כגון מכוועת ודכא שזיא חסונה למלכות ואינה יפה שריא לחודי דליכא למיחש לשפיכות דמים כיון שזיא קרובה למלכות ולביאה נמי ליכא למיחש כיון שאינה יפה ולרב יוחנן אסורה לחודי דכולהו כלי זימן ועליהן וחיישינן לערוה דהא רב אחי קמתה אמר למיתליה ולא קלמור הכא בנאשה יפה דכלי זמנה עליה ע"כ פ"ה. וקשיא חדא דלשנא דהחסונה לא משמע יפה ועוד שזיא יפה נמי מאי הוי הא אמרין בריש פירקין (גמל דף כג:) חסונה דעליה בפתמן של ישראל יומר מנשומיהן ק"ו לנשומיהן של ישראל ושמיא י"ל דמי' דנאשה לא טרמי אלמנה כיון דלמיה יפה מיהו קשה דל' ירמיה לא משתמיט תנא ולא אמרנא בשום מקום תלמן בנשיה בין יפה לנאשה יפה להחירה לכהונה ועוד קשה דלפ"ה משמע דנאשה חסונה בין האנשים ושאינה חסונה בין הנשים חדא מילתא וא"כ היה לו לומר חסונה בין האנשים ואינה חסונה בין הנשים מדקאמר ושאינה חסונה כו' אלמא תרי מילי נינהו לן לן לפרש דודאי תרי מילי נינהו

גבי ישראל כפרוצים
אשה אחת מתייחדת
עמר רב יהודה אמר
בכשרים אבל כפרוצים
מעשה היה והוציא
בא יבאשתי עמו עובר
ורתו אבל ישראל אשתו
משום שפכות דמים
שובה עסקין דמירתתי
אשה כלי זינה עליה
ביניהו אשה חשבה
שובה בין הגשים תנא
רבא רבין האשה אע"פ
תתייחד עמהן מפני
ת: לא יתייחד אדם
עומדן לו עובר כוכבים
ישמאל בנו של ר
יבספא מופלו לימינו
היו עולין במעלה או
ישראל למטה ועובר
ישראל למעלה ועובר
שוה לפניו שמא ירוץ
להיכן הולך ירחיב לו
שה יעקב אבינו לעשו
אשר אבא אל אדוני
נסע סכותה מעשה
הולכים לכיב פגעו
לאן אתם הולכים אמרו
עו לכיב פירשו אמרו
עם אמרו להן תלמיד
ע"ת ותלמידיו שלא פגע
רב מנשה הוה אזל
לבי

חלחלה דבישראל בחלחלה שרו בין בעיר
אין בדרך לא שמה יטערך אחד מהן
חד עם הערוה בפ' עשרה יוחסין (קדושין
עובדי כוכבים למה ליה לחנא לאשמועינן
הא אפי' ישראל דכוותיהו אסירי:

והולילו עשרה. פריצים נלחם אש
זונה: במקום. חוץ לעיר בעצירה
כעין קוברי מת שציו: כשספו
של עובד כוכבים עמו: עובד כוכבים
אין אשמו משמרתו. ללא קפדה
לדלוה בקר וליחמיה בצבועים: אבל
ישראל אשמו משמרתו. שרי דתתן
בעשרה יוחסין בזמן אשמו עמו
יין עממן כפונדקי מפני שאשמו
משמרתו וקדושין פ: ויטקו ליה. בלא
עצירה נמי לא תמיחד משום
שמינות דמים: בלא משכב.

בין האנשים ובין הנשים אשה יפה
וקרובה למלכות דמסכתו מניה
ולא קטליה לא אבל משום עריות
איכא דיפה היא לאטקרינן לאשמעי'
דלא תחיתחוד חיישין שמה תסתפס
אבל אשה שאינה חשובה בין
האנשים וחשובה בין הנשים משום
רצחא נמי איכא דיפה עליה ואחר
כן הורגה דלא כ"ל אשה בלי עיני
עליה וחשובה בין האנשים ולא בין
הנשים ומותרת להיחמד (א) ומשום
עריות איכא דלונה יפה: אשה כלי
וייגה עליה. אע"ג דלונה חשובה
לא בין האנשים ולא בין הנשים אין

מוסף רש"י

עם שני אנשים. סאטמער
 בום מחברו (קורטווער)
 אל שו. בום דעקן פאל
 אסא מתיחדים עם שני
 אנשים (סופוה) ז.ז.
 והזריזוה עשרה.
 אנשים. במטה. מחוקק.
 שאל ממה קולקט עמה
 ואסא אום היטה (קורטווער)
 פ. ובעז' סופוה סופוה
 טופול ליצמנו. מחברו
 לימן (אבא זא) עד
 אשד אבא אל ארזי
 שנייה. רחמנו לו הדיקן.
 שאל איך דעקן לנחת אלה
 דע. פוטוס. אמר אל דעקו
 לעשות לי רעה יחמק עד
 נוז אללו. הוא אל הכן
 (באשית ז' י"ד)

בין הגושים אינה יפה לרבי ירמיה דמוקין לה באשה חסובה דמשמע חסובה בין הגושים ובין הגושים דקרוניה למלכות היא ולא קטלי לה אכל משום עריות איבה למיחש דיהא היא הכל חסובה בין הגושים ולא בין הגושים שירא לייחודי דמשום פסיתות דמיא ליבה דהא קרוניה למלכות ומשום עריות ומי יאמר דהא מבערית אהא לרבי אידי אסירא לייחודי דכולהו חיישינן לערוה דהא סתמא קאמר אשה כלי זינה עליה ולא קאמר הכא באשה יפה עסקינן כלי זינה עליה: **א"ע"י שפסלו עמה.** דודאי לא ייהרגו דהא כלי זינה עליה לא תחידה עמהן כו' והיטו כרב אידי כד אבין. השלום עמה משמע היא נושאת את שלומה ואינה צריכה שלום מלכות: **עופלו לימיו.** מחברו לעובד כוכבים לימיו של ישראל שאם יראה העובד כוכבים להורגו ישלח ישראל די ימיו ויחמו בו: **בסיף.** דאם היה העובד כוכבים חגור סייף ישראל לימיו כדי שיהיה ד שחליו של עובד כוכבים שסייף חגור בו ללד ימיו של ישראל ומומנת לימין ישראל לחמו בה: **בחקל.** אם ביד עובד כוכבים חקל: **עופלו.** ישראל לשחלו (ו) שחלו די ימין העובד כוכבים שהחל כהא סמוכה לישראל ואם יירם די ימיו שחלו שחלו של ישראל בתקל הסמון לה דא עופלו לימיו לה התקל חרוק מידו של ישראל: **במעלה.** כבר נזכר בו בשלע: **לא יאה ישראל למטה.** אלא למעלה בעיניה יתן ישראל לפני העובד כוכבים דהיינו למעלה אלא שגופו לימיו דלא אחרינו ממנו ויביריה יולין העובד כוכבים לפניו: **ואל ימות לפניו.** אפי' במישור אל יסחה ישראל לפני העובד כוכבים ליעול כלום: **שמה דאם וכלגלגל.** ידוע: **ירחינו לו אם הדרך.** אם היה צריך לו ליתן עד פרסה יאמר לו ב' פרסאות אני צריך ליתן אולי ימחין העובד כוכבים מלהכותו עד פרסה שיהי וזה יפרשו ממנו קודם לכן: **נבע מכוסה.** ולא הלך עד שער: **לעכו.** רחוק מכבי:

ולברי ירמיה משום שפיתח דמים דדוקא כדבריה לא חשו ו"ח צפרק
מרה מת בעלה אי מהימנא או לאו וצפי למיספט נדאמנת מהיהא דנפלו
ודמי הם דכרכ ארד דאמר אשה כלי ויניה עליה ולא אמר דדמי
כלי ויניה דפסוט נאמנת י"ל דניה דליה היה טעמא לענין
עמא דהמיוס שם שפירא שיהא וכל מעיר דדמי:

תורה אור השלם
 1. יַעֲבֹד נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי
 עֲבָדָיו וְאֵנִי אֶתְחַלֵּל
 לִאֲשֵׁר לְרִגְלֵי הַמַּלְאָכָה
 אֲשֶׁר לִפְנֵי וּלְרִגְלֵי
 הַיְלָלִים עַד אֲשֶׁר אָבָא
 אֶל אֲדֹנִי שְׁעִירָה:

2. וַיַּעֲקֹב נָסַע סִלְתָּהּ וַיָּבֵן
לוֹ בַּיִת וַלְמַקְדָּוָה עָשָׂה
סִבָּה עַל כֵּן כָּרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם סִבּוֹת:
בְּרֹאשִׁית לֵג יוֹ

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה נאסח וכו'
מורה להחזיר דמישור:
(ג) וכו' טופל וישראל
לשמאלו כד' ששה:
(ד) תיב' ד"ה חיל וכו'
נאסח שחבטו עסקינו וכו'
לא: (ה) נאסח – החזיק
הוא נאמנה בטובם ואמרה
מת בעלי מרו וכו'
השומע וכו' עלתו לטעון
הוא מת ואני נצלתו
נאמנה דמישור:
נאמנה ודמי השם וכו' לר'
ימי דלית ליה אשה כו'
וינה עליה נאמנה
נאמנה וכו'
להחזירה:

מוסף רש"י
 עס עמי אנשישׁ סאמלד
 נים מחברי (קדושין)
 לא שנו. קא דתקן אל
 אנשים מתחתנים עם ש
 אנשים (נפוסה) ע"ז
 עשרה.
 אנשים במטה. חתוק
 אנשים חתה וקולקט עמה
 ואם אים חתה (קדושין)
 פ' ובענין נפוסה סוף
 סופרלי לימנו. מחברי
 תימן (תולדא אה) ע"ז
 אשר אבא אל ארונה
 שירה. רחמנו על הדור
 של היה דקמי ללח אל
 עשומי. אמר אים עשמו
 פחות על רעם תימן ע"ז
 נוז אלל. הואל אל הכן
 (בבאבא) ע"ז

גירדנא